

ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην κάλπη, ανταρσία στην καπιταλιστική βαρβαρότητα

3.07.19

Άρθρο του Νίκου Ξηρουδάκη, υποψήφιου βουλευτή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην "Εφημερίδα των Συντακτών":

Μας τα 'παν κι άλλοι. Άλλοτε. Είναι κάποιες κρίσιμες καμπές της πολιτικής ταξικής πάλης, που επικρατεί πολιτική κατάθλιψη στον κόσμο της Αριστεράς, στον κόσμο του αγώνα.

Στο έδαφος της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου -που, σημειωτέων, έπεσε επί δικαίους και αδίκους- θέριψε η απογοήτευση πριν από τριάντα χρόνια. Στη χώρα μας, επιπρόσθετα είχαμε το λεγόμενο «πείραμα Τζαννετάκη». Την κυβέρνηση Ζολώτα στη συνέχεια. Αναστάτωση στην εξωκοινοβουλευτική Αριστερά της εποχής. Η κυβερνητική εσθήτα, ειπώθηκε, αποδείχθηκε **χιτώνας του Νέσσου** για την κοινοβουλευτική Αριστερά. Πολλοί ανακάλυψαν τη χρυσοτόκο όρνιθα της οικολογίας, σαν επιστημονικό υποκατάστατο της πολιτικής έννοιας της Αριστεράς και των «παρωχημένων» αναλύσεων της. Κάποιοι περιβλήθηκαν τη λεοντή του οικολόγου, ταυτόχρονα με το διεθνές σάλπισμα του τέλους της ταξικής πάλης, που καταγράφηκε στο πεδίο της ιδεολογίας. Ο Λάσκαρης έπαιρνε την εκδίκησή του.

Κάποιοι άλλοι μάς μιλούσαν για **το τέλος της Αριστεράς**. Βέβαια, η Αριστερά δεν πεθαίνει, εκείνη τουλάχιστον που είναι κοινωνικά χρήσιμη, εκείνη που υπηρετεί τον σκοπό της. Δεκαετίες αργότερα, **οι ίδιοι** μάς καλούσαν, στο όνομα ακριβώς της Αριστεράς, να πυκνώσουμε τις γραμμές του ΣΥΡΙΖΑ.

Σεχταριστής όποιος δεν έστεργε. Πολλές οι ντουντούκες που ζητούσαν να καταργηθούν τα **«μαγαζάκια»**. Πόσο υποκριτικά ηχούσαν όμως, εκπέμποντας από το σούπερ μάρκετ του ΣΥΡΙΖΑ! Τα μαγαζάκια αυτά ήταν που κράτησαν άσβεστη τη φλόγα σε χρόνια δίσεκτα. Τα άλλα, τα είδαμε. Η «μεγάλη ενότητα» του Ενιαίου ΣΥΝ μάς έφερε Τζαννετάκη, Μητσοτάκη,... ΣΥΡΙΖΑ και άντε πάλι Μητσοτάκη.

Ζήσαμε την κοσμογονία του επερχόμενου ΠΑΣΟΚ το '81. Καινούργιες θέσεις. Και με τις δύο έννοιες. Ακούσαμε και τότε πολλά. Ακόμα κι από διπλανούς.

Τυμpanοκρουσίες και με την εμφάνιση του λαμπερού αστέρα της Θεσσαλονίκης, που έκανε το ντεμπούτο του στον «χώρο». Του Βούγια που διολισθαίνοντας σταδιακά, κατάντησε υπουργός Δημόσιας Τάξης του ΠΑΣΟΚ. Σεχταριστές και πάλι όσοι δεν μάσησαν. Χαλασμός κόσμου με το Χρηματιστήριο. Κάποιοι τότε φάνταζαν γραφικοί.

Σήμερα, στο φόντο της μνημονιακής έκπτωσης του ΣΥΡΙΖΑ που στιγμάτισε όλη την Αριστερά, νέα απογοήτευση. Εκπέμπεται πολλαπλά το μήνυμα ότι «δεν βγαίνει», η Αριστερά δεν

τραβάει. Μερικοί φτάνουν να επαναλάβουν το αμετροεπές «Ο λαός έχει δικαίωμα να σφάλλει»! Ξαφνικά, βρίσκουν απήχηση πολιτικοί τσαρλατάνοι. Άλλος πουλάει βότανα και κηραλοιφές διά πάσαν νόσον, άλλος πλασάρει τα πολιτικά τους ισοδύναμα.

Κάποιοι μιλούν ανοιχτά για το τέλος της Αριστεράς, που «έκλεισε τον κύκλο της», αναζητώντας χρυσοτόκους λύσεις σε πατριωτικές κατευθύνσεις. Άλλοι γοητεύονται από μίνι μάρκετ, από απαστράπτοντα κόμματα-μεταμοντέρνα πολιτικά μίξερ. Νέες απογοητεύσεις τούς περιμένουν. Με πρόγραμμα εμφανώς ανεφάρμοστο -θα ζήσουμε ευτυχισμένοι με αξιοπρέπεια μέσα στη φυλακή της **Ε.Ε. (!)**-, η υπερπήδηση του φράγματος του **3%** επιδιώκεται με προσκλητήριο ετερόκλητων προσωπικοτήτων κάθε απόχρωσης. Τίποτα καλό δεν προοιωνίζεται αυτό για την επόμενη μέρα.

Άλλοι αναζητούν το Άγιο Δισκοπότηρο της **ενότητας**. Την αντιλαμβάνονται όμως ως **διαρκή δεξιά μετατόπιση**. Ή, χειρότερα, κρύβουν τη δεύτερη πίσω από την πρώτη.

Και όμως! Την απαιτούμενη ενότητα, σε στέρεα πολιτική βάση, θα την επιβάλει ο... Μητσοτάκης! Από την επομένη κιόλας των εκλογών, θα ηχήσουν οι σάλπιγγες της ενότητας και του αγώνα στις μάχες που με σαφήνεια ήδη προδιαγράφονται. Στο έδαφος αυτού του αγώνα θα οικοδομηθεί η ενότητα της Αριστεράς της επόμενης μέρας, και όχι με προσχηματικές επικλήσεις ενότητας στα προεκλογικά πάνελ.

Το αντικαπιταλιστικό ρεύμα έρχεται από μακριά. Τα τελευταία χρόνια σταθερά, είναι κοινωνικά γειωμένο καταγράφοντας δυναμικό «παρών» σε δήμους και περιφέρειες, σε αντικαπιταλιστικά σχήματα και κινήσεις πόλης, στο εργατικό κίνημα, στο μαθητικό, σε πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες.

Είναι χρήσιμη η αντικαπιταλιστική Αριστερά την επόμενη μέρα. Το ξέρουν καλά όσοι αναγνωρίζουν τον εαυτό τους στις πολύτιμες αξίες της **αντίστασης**, της **διαδήλωσης**, της **αλληλεγγύης**. Στις ακριβές έννοιες της **συλλογικότητας** και του **αγώνα**. **Στην 11η θέση για τον Φόιερμπαχ.**

Στη χαραυγή της νέας, της δύσκολης πολιτικά και κοινωνικά μέρας που ξημερώνει, ψηφίζουμε-στηρίζουμε μαχητικά τα ψηφοδέλτια της ANΤΑΡΣΥΑ με το βλέμμα στους αγώνες της επόμενης μέρας.

Νίκος Ξηρουδάκης, μέλος του ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ, υποψήφιος ANΤΑΡΣΥΑ στον Νότιο Τομέα Αθηνών

Πηγή: efsyn.gr

[Tweet](#)
